

**Nabożeństwa w naszej parafii
Sierpień 2019**

01.08 Czwartek	Święta Liturgia. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17⁰⁰
02.08 Piątek	Proroka Eliasza. Święto parafialne. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
03.08 Sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
04.08 Niedziela	Niedziela VII po Pięćdziesiątnicy. Św. równej apostołom Marii Magdaleny. (150-lecie katedry metropolitalnej w Warszawie). Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰
07.08 Środa	Zaśnięcie św. Anny, matki Najświętszej Bogurodzicy. Święta Liturgia. Akatyst ku czci Bogurodzicy.	godz. 9⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
09.08 Piątek	Św. wlk. męczennika i cudotwórcy Pantelejmona. Święta Liturgia.	godz. 9⁰⁰
10.08 Sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
11.08 Niedziela	Niedziela VIII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰
13.08 Wtorek	Święta Liturgia. Rozpoczęcie XVII pieszej pielgrzymki z Warszawy na Św. Górę Grabarkę.	godz. 9 ⁰⁰
14.08 Środa	Procesja Czcigodnego i Życiodajnego Krzyża. Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Początek postu przed świętem Zaśnięcia Najświętszej Bogurodzicy Akatyst ku czci Życiodajnego Krzyża.	godz. 9⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
17.08 Sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
18.08 Niedziela	Niedziela IX po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia. Wigilia święta Przemienienia Pańskiego. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
19.08 Poniedziałek	Święto Przemienienia Pańskiego.	godz. 9⁰⁰
21.08 Środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
24.08 Sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
25.08 Niedziela	Niedziela X po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰
27.08 Wtorek	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wigilia święta Zaśnięcia Najświętszej Bogurodzicy. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
28.08 Środa	Święto Zaśnięcia Najświętszej Bogurodzicy. Święta Liturgia. Akatyst ku czci Bogurodzicy.	godz. 9⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
31.08 Sobota	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰

W pozostałe dni tygodnia Święta Liturgia jest sprawowana o godz. 9⁰⁰

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 Sierpnia 2019, nr 8/128

Święty Wielki Prorok Eliasz.

Troparion, ton 4:

Anioł w ciebie,
fundament proroków,
drugi poprzednik
przyjścia Chrystusa,
chwalebny Eliasz,
posyłający z nieba
Elizeuszowi łaskę,
oddała choroby i trąd
oczyszcza, dlatego i dla
swoich czcicieli posyła
uzdrowienia.

Kontakion, ton 2:

Proroku i widzący
wielkie dzieła Boga
naszego, chwalebny
Eliasz, który swym
słowem wstrzymałeś

obłoki deszcz wylewające, módl się za nami do jedynego Przyjaciela człowieka.

Ikos: Liczne nieprawości ludzi widząc prorok burzył się widząc wielkie miłosierdzie, Eliasz gniewał się i słowami ostrymi w wysiłku modlitewnym zagniewawszy się wołał do odwracających się od Ciebie, Sędzio sprawiedliwy: Łono Dobrego w Żaden sposób nie zmieni się, aby dręczyć odwracających się od Niego, zawsze bowiem pokuty wszystkich oczekuje jedyne Przyjaciela człowieka.

**“O tobie napisano, żeś zachowany na czasy stosowne” (Syr 48, 10).
Eliasz – Sławny Prorok Ognia.**

Imię Eliasz pochodzi z języka hebrajskiego i oznacza "moim Bogiem jest Jahwe". Przyszły prorok urodził się w Tezbie Galadzkiej w prostej i biednej rodzinie. O jego życiu opowiada "I Księga Królewska" i "II Księga Królewska". Żył i wystąpił w charakterze proroka za panowania króla Achaba, który oddając cześć bożkowi Baalowi (słońcu) zmuszał do tego swych poddanych. Aby skarcić Achaba Bóg posłał do niego proroka Eliasz. Ten przepowiedział królowi, iż za jego nieprawość w ciągu najbliższych lat nie spadnie ani kropla deszczu. Tak też się stało. Po trzech i pół roku posuchy, gdy lud cierpiał głód, na rozkaz Boży prorok ponownie przybył do Achaba. Powiedział wówczas władcy i całemu ludowi izraelskiemu, iż klęski spowodowane są tym, iż ludzie zapomnieli o prawdziwym Bogu. Wezwał też lud, aby zebrał się na górze Karmel i złożył ofiary bożkowi Baalowi i prawdziwemu Bogu. Miało się okazać, która z ofiar zostanie przyjęta. Dzięki gorliwej modlitwie proroka została przyjęta ofiara prawdziwego Boga. Spadł deszcz, a lud został nawrócony.

Święty Jakub Apostoł pisząc w swoim liście o mocy modlitwy sprawiedliwego, przywołał przykład proroka Eliasza, pośrednio wyrażając przekonanie, że misja prorocka nie jest poza naszym zasięgiem: „Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego. Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, by deszcz nie padał, i nie padał...” (Jk 5, 16–18). Odwołując się do tego wydarzenia wierni modlą się do proroka Eliasza o zesłanie deszczu podczas suszy. Mimo dokonanego cudu żona króla Achaba wciąż prześladowała świętego. W obawie przed nią prorok ukrył się na pustyni, gdzie objawił mu się Chrystus, podtrzymując go na duchu. Prorok Eliasz żywym został wzięty do nieba, dokąd wzniósł się na wozie zaprzężonym w ogniste konie. To wydarzenie było praobrazem wniebowstąpienia Chrystusa. Gdy ognisty wóz wznosił się do nieba do nóg jego ucznia proroka Elizeusza upadł płaszcz, a wraz z nim dar proroctwa.

W ikonografii wczesnochrześcijańskiej prorok przedstawiany był często jako młodzieniec w tunice i paliuszu. Od wczesnego średniowiecza występuje już jako człowiek stary odziany w długą opończę, wykonaną z koziej skóry. Siwe włosy spadają na ramiona. Ma średniej długości brodę i bose stopy. Zazwyczaj prawą ręką błogosławi, w lewej dzierży zwój z napisem: "Gorliwie stawałem w obronie Pana, Boga Zastępów, gdyż synowie izraelscy porzucili przymierze z Tobą"

(1 Kr 19, 10). Najczęściej przedstawianą sceną z życia proroka jest wniebowzięcie Eliasza na ognistym wozie zaprzężonym w skrzydlate rumaki. Niekiedy wóz proroka zmierza ku niebu po tęczy. U stóp wozu stoi prorok Elizeusz, chwytający spadający płaszcz mistrza. Ponadto proroka Eliasza spotykamy na ikonach Przemienienia Pańskiego, gdy w geście modlitewnym stoi po prawicy Chrystusa. Wzięcie Proroka Eliasza do nieba jest praobrazem wniebowstąpienia Chrystusa.

Zgodnie z Tradycją św. Kościoła prawosławnego, prorok Eliasz powróci na ziemię wraz z Henochem, który również został wzięty za życia do nieba, tuż przed końcem świata, by ostatecznie potwierdzić dokonane przyjście Mesjasza Pana Jezusa Chrystusa i walczyć z antychrystem. Obaj zginą śmiercią męczeńską, a po trzech dniach zmartwychwstaną.

Misja Eliasza związana była nierozłącznie z górą Karmel. Stąd Prorok nazywany jest niekiedy „Prorokiem z Karmelu”, a sam Karmel górą Eliasza – Djebel Mar Elyas. Karmel to wyjątkowe miejsce. Od niepamiętnych czasów zapewniał pustelnikom chrześcijańskim idealne warunki dla samotnego życia.

Cała historia Eliasza to pasmo spektakularnych cudów przeplatanych sytuacjami, w których prorok nie jest pewien swojego jutra.

Prorok Eliasz, podobnie jak my, żył w czasie kryzysu wiary i marzeniach o bogactwie, bezkarności elit (zamordowanie Nabota w wyniku intrygi Izebel – 1 Krl 21), rosnącej niesprawiedliwości społecznej (polityka podatkowa w związku z budową zimowego pałacu i unowocześnieniem wojska) oraz forsownej polityki religijnej na rzecz Baala.

Eliasz to prorok jak ogień, stawiający sprawy na ostrzu noża (dosłownie i w przenośni), z precyzją chirurga nacina chore tkanki całego społeczeństwa, upominając się o powrót do Boga i Jego Prawa – o wiarę i moralność. To również człowiek żarliwej modlitwy („żarliwością rozpałem się o chwałę Pana, Boga Zastępów”), wrażliwy na ubóstwo bliźniego (wdowa z Sarepty), rozpoznający delikatną obecność Boga w szmerze łagodnego powiewu. To – przypomnijmy jeszcze raz – człowiek podobny do nas. Niepozbawiony lęku, zmęczenia, może nawet depresji; ale zawsze posłuszny i wsłuchany w Boże Słowo. O nim napisze autor natchniony, że zachowany jest na czasy stosowne, „by uśmierzyć gniew przed pomstą, by zwrócić serce ojca do syna” (Syr 48, 10). Prorok jak ogień staje się „posłańcem miłości, miłosierdzia i delikatności Boga”, niezwykłym świadkiem czystości wiary w Jedyne Pana i Stwórcę.